

Mál nr. 96/2021**M og
V vegna ábyrgðartryggingar X.****Vinnuslys 14. október 2019.****Gögn.**

1. Málskot dags. 11. mars 2021, ásamt fylgigögnum.
2. Tölvupóstur V til nefndarinnar, dags. 24. mars 2021, afstöðubréfi V dags. 18. febrúar 2021 og myndum af vettvangi.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu til V dags. 25. febrúar 2020 er atvikum þannig lýst að M hafi orðið fyrir líkamstjóni þegar hann var að vinna við pípulagnir og fingur hans klemmdist á milli pípa og brotnaði. Í atvikaskráningu X kemur fram að M hafi tekið upp lóðréttan rörbút sem hafi runnið úr hendi hans og lent á hinni hendinni. Í óundirritaðri tilkynningu til Sjúkratrygginga kemur fram að M hafi fengið 100 kg járnör ofan á vi. baugfingur í vinnu og er atvikinu lýst með svipuðum hætti við lækni á bráðamóttöku, sbr. upplýsingar í bráðamóttökuskrá dags. 14. október 2019. M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V og hefur V hafnað bótaskyldu.

M telur að slys hans sé hægt að rekja til óviðunandi vinnuaðstæðna og beri X skaðabótaábyrgð á líkamstjóni hans, verklag hafi verið ábótavant og öryggi hans ekki nægilega tryggt. M vísar til 13. og 42. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum og telur að X hafi ekki gætt þess að vinnustaðurinn hafi verið í samræmi við fyrirmæli laganna eða frekari reglna settra með stoð í þeim lögum. Í málskoti er lagt til grundvallar að M hafi verið einn síns liðs að losa 110 mm rör sem hafi verið um 100 kg að þyngd og það að hann hafi verið við slíkt einn hafi ekki verið forsvaranlegt m.t.t. þeirra reglna sem vísað hefur verið til. Einnig bendir M á að slys hans hafi ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlits ríkisins fyrr en 17. október 2019 og þannig verði að leggja frásögn hans til grundvallar málsatvikum. M mótmælir því að rörið sem féll á fingur hans hafi verið 8-16 kg eins og V hafi haldið fram í höfnunarbréfi sínu, einnig bendir M á að vitni hafi verið að atburðinum og ekkert verklag hafi legið fyrir um hvernig ætti að vinna það verk sem M var að vinna, né heldur áhættumat sk. lögum nr. 46/1980.

V telur að M hafi ekki tekist sönnun á því að X beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni hans og vísar til þess að M hafi mjög langa reynslu af vinnu við pípulagnir og hafi verið að losa pottrör sem féll til hliðar, og hafi þannig klemmt fingur. V telur að M hafi ekki verið einn við vinnuna heldur hafi þrír aðrir verið að vinna með honum. Einnig er því vísað á bug að 100 kg. rör hafi fallið á M.

Álit.

Af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en að M hafi slasast við vinnu sína hjá X þannig að hann fingurbrotnaði. Ekki var tilkynnt samdægurs um slys til Vinnueftirlits og upplýst er að enginn frá stofnuninni kom á slystað til úttektar. Í ljósi þess að M varð óvinnufær strax eftir slysið verður ekki annað séð en að X hafi vanrækt tilkynningarskyldu sína til Vinnueftirlitsins skv. 79. gr. laga nr. 46/1980. Með tilliti til dómaframkvæmdar verður því að leggja frásögn M af málsatvikum til grundvallar. Engin sjálfstæð lýsing liggur hins vegar fyrir af hálfu M um hvernig slysið atvikaðist, en lýsing lögmanns hans í málskoti verður ekki lögð að jöfnu við sjálfstæða lýsingu M sjálfs. Ekki liggur heldur fyrir lýsing vitnis eða annarra sem gætu varpað ljósi á það hvernig slys M atvikaðist eða byggt undir þær lýsingar sem koma fram í málskoti.

Vafi um málsatvik verður ekki jafnað til sönnunar skaðabótaábyrgðar, en fyrir liggur í málinu að M er pípulagningamaður og kominn yfir fimmtugt og má ætla að hann hafi nokkra reynslu af þeim störfum sem honum voru falin af hálfu X. Eins og gögn málsins liggja fyrir verður því ekki lagt til grundvallar að sönnun liggji fyrir um skilyrði skaðabótaábyrgðar X og er bótaskylda úr ábyrgðartryggingu X því ekki fyrir hendi hjá V.

Niðurstaða.

M, á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 27. apríl 2021.

Bóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson, lögfr

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.